

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Catan Liliana,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 20 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Prodan Fiodor

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.01.2018 – 20.01.2020;

Instanța de apel: 13.04.2020 – 29.09.2021;

11.05.2022 – 20.09.2022;

Instanța de recurs: 03.01.2022 – 01.03.2022;

09.12.2022 – 01.02.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 ianuarie 2020, Prodan Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

A fost dispusă încasarea din contul lui Prodan Fiodor în beneficiul statului, suma de 1 440 (o mie patru sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 84/D din 06 iulie 2017 și raportului de expertiză auto-tehnică nr. 34/12/1-R-4185 din 22 august 2017.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Prodan Fiodor, la data de 16.05.2017 aproximativ pe la orele 21:30, conducând automobilul de model „Toyota Carola” cu numărul de înmatriculare XXXXXX, pe traseul R-2 Bender-Chișinău în direcția mun. Chișinău, deplasându-se prin s.Chetrosu raionul Anenii Noi,

km.22+500m, având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, ce pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 "intrare în localitate" și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza pînă la limita ce i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Lungu Petru, care în acel moment traversa traseul de la stînga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport. În rezultatul tamponării lui Lungu Petru i-a fost cauzată conform raportului de expertiză medico-legală nr. 084/D din 06 iulie 2017, vătămare gravă ce prezintă pericol pentru viață și are legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Lungu Petru. Consecințele accidentului rutier și urmările survenite au legătura cauzală cu nerespectarea de către lui Prodan Fiodor a prevederilor Regulamentului circulației rutiere și anume: pct. 10 subpunctul 1) litera b), potrivit căruia „persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; pct. 45 alin. (1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră”; pct. 45 alin. (2) „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 47 lit. a) „Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități – 50 km/h”; pct. 122 alin. (3) lit. b) potrivit căreia „este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile”.

Astfel, prin acțiunile sale Prodan Fiodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către o

persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite, din motivul blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Prodan Fiodor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, 3 cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că:

- sentința este neîntemeiată sub aspectul blândeții acesteia, deoarece instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei;

- deși au fost prezentate probe directe în săvârșirea infracțiunii în cauză, inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate ceea ce denotă faptul, că el n-a perceput gravitatea faptei săvârșite, reeducarea și încadrarea acestuia în societate urmează a fi efectuată prin privarea acestuia de libertate;

- în rezultatul săvârșirii infracțiunii în cauză victima a decedat pe loc. Statul, inclusiv și în persoana organelor de drept, fiind obligat în vederea protejării persoanei împotriva oricărei forme de vătămare, fapt expres stipulat în art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 55 alin. (2) al Constituției RM, tolerând astfel de fapte prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consideră că se tolerează faptele ilegale ale inculpatului;

- în circumstanțele descrise, instanța de judecată a pronunțat o sentință prea blândă. Or, condamnarea inculpatului într-un proces penal echitabil demonstrat cu probe de acuzare pertinente și concludente, nefiind argumentată suficient prin apreciere pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei de către instanța de judecată, interpretare ce nu plasează suportul juridic bine argumentat al unei infracțiuni prin care persoana a decedat;

- a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de privațiune de libertate pe un termen posibil de 5 ani, dând o apreciere obiectivă situației de fapt, că anterior nefiind condamnat, instanța i-a stabilit o pedeapsă penală cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, consideră, că instanța a tolerat o astfel de faptă prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consideră că tolerând faptele ilegale ale inculpatului, creându-i inculpatului o facilitate excesivă pentru comiterea altor fapte social periculoase, ce ar putea avea urmări mult mai grave decât cele existente.

3.2. Inculpatul Prodan Fiodor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia, să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat, că:

- soluția adoptată este în contradicție cu circumstanțele de fapt, iar probele acuzării au fost apreciate extensiv defavorabil, fapt ce a lezat drepturile de liber acces la justiție și la un proces echitabil;

- probele acumulate denotă lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune;

- sentința este una ilegală, și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei sentințe de achitare, din lipsa în acțiunile sale a componentei de infracțiune;

- potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1095-1099 din 07 iunie 2019, în condițiile producerii impactului, nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea;

- soluția instanței este în contrazicere cu circumstanțele de fapt și de drept, ce denotă ilegalitatea sentinței;

- instanța nu a supus unei aprecieri ample și multilaterale toate probele în partea coroborării acestora, limitându-se în sentință numai la enumerarea acestora, fără a se expune pe marginea impactului probelor asupra soluției adoptate;

- instanța nu s-a expus pe marginea admiterii sau neadmiterii probelor apărării, aduse în susținerea nevinovăției sale, pentru ca participanții să cunoască care din probele prezentate au fost reținute la adoptarea sentinței. Invocă că în esență, că instanța soluționând cauza s-a bazat pe faptul că, el fiind un conducător experimentat, cu un stagiu de conducere de 30 ani, urma să prevadă apariția pietonului care în mod neregulamentar traversează carosabilul, adică ar trebuit să prevadă, că anume în timpul și în locul producerii accidentului, Lungu Petru se va angaja în traversarea carosabilului;

- alegațiile în cauză contravin exigențelor pct. 3.4 RCR și sunt absolut nefondate, or posibilitatea sau imposibilitatea de a prevedea anumite fapte, urmează să fie precedată de anumiți factori, care nu au fost stabiliți în situația din speță. Un alt argument eronat reținut de instanță, este faptul că potrivit declarațiilor martorului Platonov Liudmila, alți șoferi îl claxonau pe Lungu Petru și el în aceste circumstanțe, chipurile trebuia să prevadă pericolul pentru circulație creat de Lungu Petru;

- nu pot fi reținute ca verosimile aceste concluzii, deoarece la momentul când Lungu Petru, era claxonat, nu se afla în apropierea nemijlocită de locul accidentului și fizic nu putea auzi claxonarea;

- instanța se contrazice, deoarece în constatările sale afirmă că, careva alte automobile la momentul accidentului în apropiere nu erau și nu creau careva impedimente, respectiv nu este clar cum putea să perceapă claxonarea;

- instanța a supus unei aprecieri critice declarațiile martorului acuzații Platonov Liudmila, reieșind din unica contradicție între declarațiile date de martor la faza de urmărire penală (distanța până la trecerea pentru pietoni 20 m) și în instanța de judecată (aceeași distanță 100 m). Cum a influențat aprecierea critică a instanței la soluționarea cauzei nu este clar, dacă dubiile urmau a fi interpretate în favoare și nu în defavoarea inculpatului;

- instanța s-a limitat numai la constatările existenței unei legături de cauzalitate între decesul victimei și faptul tamponării, care nu au fost contestate de părți, însă nu s-a expus referitor la capetele acuzațiilor în partea ce ține de încălcările RCR imputate în rechizitoriu și criticile aduse acestor încălcări. În mod normal încălcările regulilor de securitate a circulație în acțiunile conducătorului unității de transport, determină latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal și drept consecință de cauză existența sau inexistența componentei de infracțiune;

- probele denotă că, în momentul apariției pietonului în câmpul de vizibilitate, a aplicat frânarea, respectiv a acționat în conformitate și nu contrar prevederilor pct. 45(2) RCR, precum se impută;

- acuzatorul de stat căruia în virtutea obligațiilor sale funcționale îi revenea sarcina de a prezenta probe pertinente și concludente referitoare la vizibilitatea pietonului pe carosabil (care era îmbrăcat în haine întunecate), n-a prezentat asemenea probe, fapt ce nu poate fi interpretat în defavoarea sa. Referitor la acest capăt al acuzațiilor, este relevant raportul de expertiză autotehnică nr.1095-1099 din 07.06.2019, potrivit căruia expertul a ajuns la concluzia că, în condițiile producerii accidentului, inculpatul nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita impactul, cauza acestuia fiind lipsa unui spațiu suficient pentru a opri automobilul, în momentul declanșării pericolului pentru circulație;

- securitatea circulației nu depinde numai de viteza de deplasare a automobilului, ci și de cea a pietonului, inclusiv acțiunile acestuia. În cazul dat Lungu Petru, urma să se abțină de la traversarea periculoasă, deoarece avea posibilitate reală de a vedea automobilul din timp, pe când inculpatul nu avea această posibilitate. În situația din speță însă, timpul scurs din momentul declanșării pericolului în momentul când pietonul a devenit vizibil pentru inculpat și până la impact, evident că nu a fost suficient pentru a evita impactul, fapt care a condiționat producerea accidentului. Consideră, că acuzatorul de stat în rechizitoriul face referire la faptul că, locul impactului se afla în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.63 "intrare în localitate" și 1.20 "Trecerea pentru pietoni". Cu referire la primul indicator, menționează că, el a ținut cont de faptul că, se deplasează în localitate și a întreprins măsurile de rigoare pentru asigurarea securității circulației, impuse de regulament. În partea ce ține de indicatorul rutier 1.20, alegațiile acuzatorului nu corespund adevărului, or locul

impactului nu se află în zona de acțiune a acestuia, trecerea pentru pietoni fiind amplasată cu circa 100 m până la locul impactului. Conform art. 51 Cod penal, temeiul juridic de atragere a persoanei la răspundere penală o constituie componența de infracțiune;

- lipsa cel puțin a unui singur element, iar în situația din speță a laturii obiective, impune excluderea răspunderii penale, din lipsa elementelor infracțiunii. În asemenea circumstanțe, consideră, că atât circumstanțele de fapt descrise în rechizitoriu, cât și pretinsele încălcări RCR înserate în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmare în materialele cauzei, ce denotă lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar drept consecință de cauză lipsa componenței de infracțiune. În același timp, nerespectarea de către pietonul Lungu Petru, a prevederilor pct. 114 RCR, se află într-o legătură de cauzalitate directă cu consecințele suportate;

- potrivit rechizitoriului, lui Prodan F. i-au fost imputate următoarele încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere (RCR):

- pct. 10 alin. (1) lit. b), potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pe lângă faptul că, încălcarea imputată poartă un caracter formal, nici acuzatorul și nici instanța n-au relatat prin ce s-a manifestat această încălcare și care a fost impactul acesteia asupra situației din speță. Mai mult ca atât, atrage atenția la contradicțiile apărute, or însuși instanța a conchis că inculpatul având un stagiul de conducere de circa 30 ani, a unităților de transport de cat. „B, C”, cunoaște prevederile Regulamentului și respectiv posedă o dexteritate suficientă pentru a conduce în siguranță unitățile de transport;

- pct. 45 alin. (1) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul, în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; acuzatorul n-a adus nici o probă în susținerea acestui capăt al acuzațiilor, or nimeni n-a indicat la faptul că starea psihofiziologică a inculpatului, la momentul producerii impactului era afectată, ultimul fiind treaz, neobosit, nestresat. În situația dată, nu este clar ce a reținut instanța, când a constatat că inculpatul a comis această încălcare; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; La momentul producerii accidentului, stagiul de conducere a inculpatului constituia circa 30 ani și acesta poseda o dexteritate suficientă pentru a conduce în securitate unitatea de transport. Totodată, pietonul Lungu Petru, a traversat carosabilul contrar exigențelor RCR într-un loc interzis, care nu este menit pentru traversare de către pietoni, și Prodan Fiodor nu putea prevedea o eventuală apariție a pietonilor. Mai mult ca atât, reieșind din faptul că, locul dat nu este iluminat, iar pietonul era îmbrăcat în haine întunecate, Prodan Fiodor nu putea cunoaște din

timp despre existența lui Lungu Petru, pe carosabil și mai mult ca atât despre intențiile acestuia. Anume Lungu Petru, angajându-se în fugă să traverseze carosabilul prin fața automobilului inculpatului, a declanșat pericolul pentru circulație. În asemenea condiții, este nefondată ipoteza, precum că Prodan Fiodor, ar fi avut posibilitate și trebuia să prevadă acțiunile imprevizibile ale lui Lungu Petru, adică că ultimul fără a se asigura de securitatea la trafic deși avea posibilitate reală de a vedea automobilul ce cu farurile conectate se apropie de el, fără a ține cont de viteza automobilului ce se apropie, într-un loc interzis, punându-și viața în pericol, a început traversarea, adică a acționat contrar Regulamentului Circulației Rutiere; d) situația rutieră, este remarcabil faptul că nici acuzarea de stat și nici instanța nu a specificat, prin ce situația rutieră în condițiile din speță a deviat de la cea normală. Or, în seara cu pricină nu era ghețuș, ploi abundente, ceață etc. Adică situația din speță era una tipică, pentru acest anotimp, localitate, traseu etc.

- potrivit prevederilor pct. 45 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, în momentul apariției obstacolului ce poate fi observat de conducător în limita de vizibilitate, conducătorul este obligat să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Coraportând aceste prevederi la situația din speță, constată că pericolul pentru circulație a fost declanșat de către pietonul Lungu Petru, în momentul când acesta a apărut în câmpul de vizibilitate, or în caz contrar, dacă ultimul se abținea de la traversarea carosabilului, accidentul se excludea;

- probele denotă că, la momentul declanșării pericolului pentru circulație, Prodan Fiodor, a aplicat frânarea, respectiv a acționat în conformitate și nu contrar prevederilor pct. 45(2) RCR, precum i se impută. În același timp, acuzatorul de stat căruia în virtutea obligațiilor sale funcționale îi revenea sarcina de a prezenta probe pertinente și concludente referitoare la vizibilitatea pietonului pe carosabil (care era îmbrăcat în haine întunecate), n-a prezentat asemenea probe;

- prin raportul de expertiză autotehnică nr. 1095-1099 din 07.06.2019, expertul a ajuns la concluzia că, în condițiile producerii accidentului, Prodan Fiodor nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita impactul, cauza acestuia fiind lipsa unui spațiu suficient pentru a opri automobilul, în momentul declanșării pericolului pentru circulație. La acest capitol este important de reținut că, securitatea circulației nu depinde numai de viteza de deplasare a automobilului, ci și de cea a pietonului, inclusiv acțiunile acestuia. În cazul dat, Lungu Petru urma să se abțină de la traversarea periculoasă, deoarece, avea posibilitate reală de a vedea automobilul. În situația din speță însă, timpul scurs din momentul declanșării pericolului în momentul când pietonul a devenit vizibil și până la impact, evident că nu a fost suficient pentru a evita impactul, fapt ce a condiționat producerea accidentului;

- pct. 47 alin. (2) lit. a), limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități-50 km/h”; Potrivit materialelor cauzei, la momentul declanșării pericolului, viteza de deplasare a automobilului, a constituit 52 km/h. Reieșind din declarațiile inculpatului, în momentul deplasării, acul vitezometrului (odoratorului) automobilului indica 50 km/h. La acest capitol este relevant și faptul că legislația RM, în special Codul Contravențional ce reglementează abaterile din domeniul securității circulației rutiere și consecințele acestor abateri (art. 236 Cod contravențional), stipulează că constituie abatere depășirea vitezei maxime de deplasare, cu mai mult de 10 km/h, adică în localități de la 61 km/h, dacă nu există indicatoare ce limitează viteza maximă. Logica legiuitorului în situația dată, este bazată pe faptul că odoratorul, ca și orice aparat de măsurare, în dependență de model poate avea marja sa de eroare. Mai mult ca atât, este imposibil de a diferenția vizual viteza de 50 și 52 km/h, la odorometru cu ac, în final, acuzatorul de stat a ezitat să aducă careva argumente, de natură să confirme care a fost impactul depășirii vitezei, precum și o elementară legătură de cauzalitate între depășire și consecințele impactului;

- pct. 122 alin. (3) lit. b) RCR, este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile.” și acest capăt al acuzațiilor este unul declarativ, or construcția automobilului permite reglarea farurilor, din salonul automobilului, printr-un buton ce coboară sau ridică lumina farurilor. În situația din speță, martorul Coteș Maxim, care a participat la examinarea automobilului, fiind angajat al stației de reparație SRL „Autorevizor AN”, până la efectuarea inspecției, urcând în automobil, a poziționat butonul de reglare în poziția „0”, ce semnifică poziția maximal ridicată a 8 farurilor, după care a purces la verificarea propriu zisă. În asemenea mod, Coteș Maxim, nu a verificat situația de fapt, adică care a fost starea dispozitivului de iluminare nemijlocit la momentul producerii impactului, dar a schimbat poziția sistemului de iluminare intervenind în mecanismul de reglare. În egală măsură, alegațiile date nu pot fi reținute, or poziționarea farurilor în poziția maximă ridicată, ar însemna o eventuală orbire al celorlalți participanți la trafic, ce ar constitui o abatere separată;

- în același timp, acuzatorul de stat face referire că locul impactului se afla în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.63 „intrare în localitate” și 1.20 „Trecerea pentru pietoni”. Cu referire la primul indicator, inculpatul Prodan F., a ținut cont de faptul că se deplasează în localitate și a întreprins măsurile de rigoare pentru asigurarea securității circulației reducând viteza la limita admisibilă, impusă de Regulamentul Circulației Rutiere. În partea ce ține de indicatorul rutier 1.20, alegațiile acuzatorului nu corespund adevărului, or locul impactului nu se află în zona de acțiune a acestuia, trecerea pentru pietoni fiind amplasată cu circa 100 m, până la locul impactului;

- circumstanțele de fapt descrise în rechizitoriu, cât și pretinsele încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere înserate în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmarea în materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate și menținută sentința Aneii Noi din 20 ianuarie 2020.

5. Recursuri ordinare împotriva deciziei instanței de apel au declarat:

5.1. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Prodan Fiodor.

5.2. Avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prodan Fiodor să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și respingerea cheltuielilor de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Prodan Fiodor, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs pentru a decide în sensul dat a reținut că reieșind din constatarea primei instanțe, aceasta conține indicarea încălcării punctelor din Regulamentul circulației rutiere cu conținut divergent, adică pe de o parte, se reține că inculpatul nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, făcând referire la faptul că, a încălcat prevederile art. 45 alin. (1), (2) RCR, însă în continuare, prima instanță indică și faptul că, inculpatul nu a respectat și „pct. 47 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere - Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h” și pct. 122 alin. (3) lit. b) potrivit căruia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice..... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile”.

S-au apreciat concluziile primei instanțe menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc, această instanță constatând fapta exact ca în rechizitoriu, fără a înlătura contradicțiile.

Totodată, Colegiul penal a atestat faptul că, prima instanță indicând conform rechizitoriului că, inculpatul Prodan Fiodor nu a respectat și „...pct.47 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, „Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h” și pct. 122 alin.

(3) lit. b) potrivit căreia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice..... la dispozitivele de iluminare... sunt dereglate farurile”, nu a verificat incidența acestor puncte la speța dată, reieșind din circumstanțele și modul săvârșirii infracțiunii conform învinuirii înaintate inculpatului și cele constatate în ședința de judecată.

În continuare, Colegiul penal a constatat că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul inculpatului, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel, or, deși în cererea de apel, inculpatul a invocat că „potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 1095-1099 din 07 iunie 2019, în condițiile producerii impactului, Prodan Fiodor nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea, precum și faptul că instanța nu a argumentat încălcările prevăzute de Regulamentul circulației rutiere pe fiecare punct, conform învinuirii înaintate” instanța de apel a trecut cu vederea aspectele esențiale și nu a dat un răspuns plauzibil acestor argumente, cu toate că fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, aceasta urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Prodan Fiodor, admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 20.01.2020, privindu-l pe Prodan Fiodor, doar în partea stabilirii pedepsei și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Prodan Fiodor, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal și condamnat la 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare lui Prodan Fiodor pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

7.1. Pentru a decide astfel instanța de apel, examinând probatoriul administrat, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Prodan Fiodor de comiterea încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Colegiul penal în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, contrar opiniei apărării, le-a apreciat ca fiind pertinente concludente și utile, or, în ședință nu s-

au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Instanța de apel a indicat că s-a constată cu certitudine că Prodan Fiodor a încălcat regulile de securitate a circulației, iar în rezultat a provocat din imprudență survenirea decesului Lungu Petru. Circumstanțele în cauză se confirmă prin: prin procesul verbal de cercetare la fața accidentului rutier din 16 mai 2017 – s. Chetrosu r-nul Anenii Noi, traseul R2, km.22+500M, carosabilul orizontal acoperit cu asfalt, uscat și lipsa iluminării locului cercetat. Mijlocul de transport de model „Toyota Carolla” cu n/î XXXXXX este amplasat complet pe acostament și îndreptat spre mun. Chișinău la distanța de 63 metri de la magazinul alimentar „KM 22”, pe partea dreaptă a alimentarei de deplasare spre mun. Chișinău, la distanța de 40 m în partea din spate a automobilului s-a găsit o pată de culoare roșie și pe partea carosabilului cioburi (f.d.24-25). De asemenea, aceste circumstanțe se confirmă și prin tabloul de la locul comiterii infracțiunii, schița accidentului rutier și procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017 (f.d.24-26,27-28,29-30,31-34).

Din coroborarea procesului verbal de cercetare la fața accidentului rutier din 16 mai 2017, tabloului de la locul comiterii infracțiunii, schița accidentului rutier și procesul verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017 se denotă că locul accidentului rutier se află la o distanță de 65 m de la trecerea de pietoni.

Cu referire la încălcarea pct.10 subpct.(1) lit. b), pct. 45 subpct (1), pct 45 subpct. (2), art. 47 subpct. (1) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, Colegiul penal explică că, la momentul survenirii accidentului, 16.05.2017 aproximativ pe la orele 21:30, inculpatul Prodan Fiodor conducând automobilul de model „Toyota Carola” cu numărul de înmatriculare XXXXXX, circulând pe traseul R-2 Bender-Chișinău în direcția mun. Chișinău, deplasându-se prin s. Chetrosu raionul Anenii Noi km.22+500m, având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce iar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 ”intrare în localitate” și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta

siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Petru Lungu, care în acel moment traversa traseul de la stânga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport.

Or, faptul că inculpatul Prodan Fiodor parcurgând trecerea de pietoni, magazinul „KM22”, cunoscând cu certitudine, că apar obstacole la trecerea pietonilor a carosabilului neregulamentar, din preajma magazinului, acesta urma să dispună de atenție maximă.

Totodată, la momentul deplasării automobilului de model „Toyota Carola,, cu nr. de înmatriculare XXXXXX, în vizorul conducătorului nu erau alte mijloace de transport, ce i-ar crea careva obstacole sau impedimente, inclusiv din punct de vedere al vizibilității traseului.

Subsidiar instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor martorului Platonov Liudmila (f.d.162 Vol.I), în timpul traversării carosabilului de către partea vătămată, alți conducători ai mijloacelor de transport claxonau lui Lungu Petru, ceea ce denotă, că o asemenea situație de risc putea fi prevăzută de către inculpat, însă acest fapt nu a avut loc. Acesta, trecând porțiunea de trecerea de pietoni „mergea cu gândul că de acum nu este nimeni”- declarațiile date de inculpat în ședința de judecată din 25 iunie 2018 (f.d.171 Vol.I).

În acest context, Colegiul nu a putut reține alegațiile apărătorului că aceste argumente sunt contradictorii, or până ca pietonul să ajungă pe partea de carosabil unde a avut loc accidentul rutier (direcția mun. Chișinău), acesta a traversat mai întâi partea carosabilului (direcția or. Bender).

Instanța de apel a relevat că, pct. 47 alin. (1) lit.a) al RCR prevede că, este necesar ca conducătorul să respecte limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice, în speță limita în localități- 50 km/h, însă potrivit pct. 45 subpct.(1), subpct. (2) al RCR, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. Subsidiar, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Astfel, respectarea prevederilor menționate supra, denotă în sine pct.10 alin.(1) lit. b) al RCR, or persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum.

Încălcarea prevederilor stipulate la pct. 122 subpct. (3) lit. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sânt depistate devieri de la normativele tehnice și ecologice: Dispozitivele de iluminare, semnalizare luminoasă și sonoră: b) sânt dereglate farurile se demonstrează prin procesul verbal de examinare a

obiectului la examinarea automobilului de model "Toyota Carola" cu nr./fi XXXXXX, care a fost amplasată în interiorul încăperii de testare auto SRL "Autorevizor AN", prin intermediul dispozitivului de reglare și control a luminii farurilor s-a stabilit că lumina de la farul stâng a automobilului luminează sub nivelul corespunzător 5-10%. La momentul examinării sticla farului drept al automobilului era deteriorată și nu era posibil de stabilit dacă farul luminează la nivelele corespunzătoare. La fel, s-a stabilit că becul de la farul drept a luminii la fază scurtă este amplasat invers pct.122 subpunctul 3 lit. b) Regulile Circulației Rutiere.

Totodată, Colegiul penal nu a putut reține obiecția apărătorului potrivit căreia, „construcția automobilului permite reglarea farurilor, din salonul automobilului, printr-un buton ce coboară sau ridică lumina farurilor.

În situația din speță, martorul Coteș Maxim, care a participat la examinarea automobilului, fiind angajat al stației de reparație SRL „Autorevizor AN”, până la efectuarea inspecției, urcând în automobil, a poziționat butonul de reglare în poziția „0”, ce semnifică poziția maximal ridicată a farurilor, după care a purces la verificarea propriu zisă. În asemenea mod, Coteș Maxim, nu a verificat situația de fapt, adică care a fost starea dispozitivului de iluminare nemijlocit la momentul producerii impactului, dar a schimbat poziția sistemului de iluminare intervenind în mecanismul de reglare. În egală măsură, alegațiile date nu pot fi reținute, or poziționarea farurilor în poziția maximă ridicată, ar însemna o eventuală orbire al celorlalți participanți la trafic, ce ar constitui o abatere separată”, or chiar și în această eventualitate s-a stabilit că becul de la farul drept a luminii la fază scurtă este amplasat invers, ceea ce constituie o încălcare a prevederii pct.122 subpunctul 3 lit. b) Regulile Circulației Rutiere.

Cu referire la concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 1095-1099 din 7 iunie 2019 (f.d.236-240 Vol.I), potrivit căruia inculpatul nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare – instanța de apel a atras atenția că aceasta a fost unica întrebare care a fost pusă în fața expertului. Alte întrebări, precum că dacă inculpatul dispunea de alte modalități de a evita impactul, nu au fost puse în fața expertului. Mai mult, o altă posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului fiind și ocolirea acestuia.

S-a indicat că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 264 Cod penal, se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Așa dar, nu poate fi exclusă cu totul posibilitatea manifestării imprudenței față de fapta prejudiciabilă, în contextul infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal. Aceasta deoarece legiuitorul nu specifică în acest articol care formă a vinovăției trebuie să manifeste făptuitorul în raport cu fapta prejudiciabilă. În unele cazuri, nu un singur conducător al mijlocului de transport, dar doi sau mai mulți încalcă regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Nu sunt rare nici cazurile când, de rând cu vinovăția făptuitorului, se atestă și vina victimei. Pietonii, bicicliștii și alți participanți la trafic devin victime ale accidentelor rutiere, inclusiv, din cauza propriei imprudențe. În alte cazuri, vinovați sunt exclusiv conducătorii mijloacelor de transport, iar alți participanți la trafic nu poartă nicio vină. În acele situații, când vinovăția conducătorului mijlocului de transport lipsește, răspunderea pentru producerea accidentului rutier trebuie să o poarte acei participanți la trafic care se fac vinovați de producerea acestuia. Conducătorului mijlocului de transport, care n-a încălcat nici-o regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, nu i se poate imputa omisiunea de preîntâmpinare a consecințelor situației de accident, care a fost provocat de fapta victimei sau a altor participanți la trafic. În cazul în care calculul persoanei este întemeiat, însă circumstanțe neprevăzute sau neexecutarea obligațiilor de către alte persoane au condiționat aceste consecințe, nici aceste consecințe, nici faptele care le-au provocat nu-i pot fi imputate. Sub acest aspect, la soluționarea, în contextul calificării faptei, a problemei privind posibilitatea tehnică de evitare a accidentului rutier trebuie de reieșit din aceea că, în fiecare caz concret, momentul de apariție a pericolului pentru siguranța traficului se stabilește cu luarea în considerare a situației rutiere care a precedat accidentul rutier. Doar din momentul în care apare posibilitatea obiectivă ca conducătorul mijlocului de transport să descopere pericolul se poate atesta apariția pericolului pentru siguranța traficului.

În aserțiunea circumstanțelor sus enunțate, Colegiul a remarcat că nu și-a găsit confirmare alegația inculpatului de referință la faptul că dânsul nu este vinovat de comiterea accidentului rutier, or, această versiune este una pur subiectivă, în situația în care s-a confirmat că dânsul având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce iar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, fără a ține permanent seama de următorii factori, condițiile rutiere - timp de noapte, unde vizibilitatea este redusă, locul conducerii - fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier de informare nr.5.63 "intrare în localitate" și a indicatorului de avertizare nr. 1.20 „Trecerea pentru pietoni” din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, se deplasa cu viteza sporită de 52 km/ora, nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului la momentul respectiv, ca urmare, a tamponat pietonul Petru

Lungu, care în acel moment traversa traseul de la stânga la dreapta relativ direcției de deplasare a mijlocului de transport.

Or, deși inculpatul a declarat că la trecerea de pietoni a micșorat viteza, uitându-se dacă nu sunt la trecere pietoni, s-a deplasat mai departe cu gândul că de acum nu mai este nimeni. În mijlocul traseului la linia care desparte fluxurile de transport, a observat o persoană de gen masculin care fugea din stânga spre dreapta de la magazinul „KM22”. El, nu a reușit să se ferească de pietonul care era îmbrăcat în haine întunecate și nu avea careva semne pe haină reflectorizante și din acest motiv, era greu de observat pe carosabil și nu putea prevedea apariția pietonului, deoarece locul în care a trecut partea vătămată nu era pe porțiunea trecerii de pietoni, care se afla pe porțiunea de drum până la 100 de metri de la locul de trecere de pietoni și l-a tamponat, faptul dat nu exonerează conducătorul auto de obligația de respectare a exigențelor în conducere, de vreme ce survenirea decesului lui Lungu Petru se datorează anume imprudenței manifestate de către Prodan Fiodor în timpul conducerii.

Nu a fost admis nici motivul inculpatului precum că instanța de judecată nu a dat o apreciere probelor, precum și faptul că aceasta nu și-a motivat hotărârea sa, or, în cazul dat, s-a adeverit cu certitudine vinovăția inculpatului, prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în fine, s-a constatat că Prodan Fiodor din imprudența a comis infracțiune. La fel este necesar de mai menționat că, tamponarea părții vătămate a avut loc anume urmare a manifestării imprudenței față de obligațiile pe care le trebuia să aibă inculpatul în calitate de conducător al unui mijloc de pericol social sporit.

S-a notat că după cum mai rezultă din conținutul apelului, apărătorul nu este de acord cu condamnarea clientului său, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate. La acest capitol Colegiul a menționat că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, Colegiul penal a considerat cert, identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Prodan Fiodor, sunt plasate anume sub aspect penal, careva încălcări nu au fost identificate, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Verificând chestiunea individualizării pedepsei penale, în privința inculpatului Prodan Fiodor, Colegiul penal a reținut că, la stabilirea pedepsei

instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile menționate, fapt ce urmează a fi corectat de către instanța de apel.

În contextul celor enunțate, prima instanță a considerat oportună aplicarea față de inculpat a unei pedepse pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe 4 (patru) ani în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În această ordine de idei, Colegiul penal a notat că acțiunile inculpatului Prodan Fiodor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă și care nu prevede pedepse principale alternative, ci doar pedeapsa principală cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 76 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că acțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave (din imprudență), de persoana inculpatului, care se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, are la întreținere doi copii minori, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, deși nu a recunoscut vina a suportat toate cheltuielile referitor la tratamentul lui Lungu Petru și pentru serviciile funerare și de comportamentul pietonului decedat, care la momentul producerii accidentului rutier era în stare de ebrietate alcoolică avansată și anume în rezultatul stabilirea alcoolemiei, în sânge s-a depistat alcool - 2,20 g/l, conform buletinului de analiza (f.d. 62-66) cât și faptul traversării carosabilului neregulamentar.

Așadar, instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Cu toate acestea, Colegiul penal a statuat că, suspendarea condiționată pe un termen de probă de 1 an este inequitabilă în raport cu consecințele survenite, și anume decesul persoanei.

În concluzie, instanța de apel a considerat că inculpatului Prodan Fiodor urmează ai fi suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 4 ani, or această pedeapsă este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de apel a considerat inoportun de a fi aplicată față de inculpatul Prodan Fiodor pedeapsa cu executarea reală, așa cum a pledat acuzatorul de stat

în situația în care s-a reținut că deși, în urma acțiunilor inculpatului Prodan Fiodor a decedat o persoană, la caz, este necesar de remarcat faptul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, cu atât mai mult, s-a ținut cont și de circumstanțele de fapt, or, victima, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, a trecut drumul în loc neregulamentar.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

8.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, invocând incidența pct. 6) și 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022 în privința inculpatului Prodan Fiodor, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal din dispozitivul deciziei, în rest să fie menținută.

În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nu a fost motivată de către instanță, limitându-se la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

Instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod. Circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Instanța de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând o decizie neîntemeiată, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Constată că decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Concluziile instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

8.2. Avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, invocând incidența pct. 6) și 8) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind dispunerea achitării inculpatului Prodan Fiodor, din lipsa în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că potrivit Deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, din 01.03.2022 au fost constatate încălcări care au servit drept temei a casării Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29.09.2021 și aceleași încălcări se regăsesc și în Decizia Curții de Apel Chișinău din 20.09.2022, or din nou instanța de apel fără a intra în esența apelului, a purces la o examinare formală, în care s-a limitat numai la transcrierea și trecerea în revistă a actelor din dosar, fără a da o apreciere proprie a impactului acestora asupra situației din speță.

În asemenea mod, instanța de apel nu s-a expus pe marginea admiterii, sau neadmiterii unor probe cheie, care au fost invocate de către apărare, în susținerea poziției sale, cum ar fi raportul de expertiză judiciară nr. 1095-1099 din 07.06.2019 (f.d. 236-240, V. I), reieșind din concluziile căreia, Prodan Fiodor în condițiile producerii accidentului nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului Lungu Petru. Instanța de apel într-un mod neclar, s-a expus referitor la admiterea sau respingerea acestei probe, afirmând că alte întrebări către expert nu au fost puse, inclusiv dacă Prodan Fiodor, ar fi avut alte modalități de a evita impactul, inclusiv prin ocolire. Pe lângă faptul că, alte întrebări față de experți nu au fost puse de către acuzatorul de stat, ce nu poate fi reținut în detrimentul inculpatului, ocolirea ca metodă de evitare a impactului, nu se regăsește în prevederile Regulamentului Circulației Rutiere (pct. 45 RCR).

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Însă, în pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond a trecut în revistă probele administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special cele invocate în ședința instanței de fond, repetate apel și recurs ordinar. Mai mult, instanța a concluzionat neclar, în lipsă de cauzalitate, divergent și absolut neconcludent, că vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele care, în viziunea apărării, dezvinovățesc inculpatul, cum ar fi declarațiile succesoriului părții vătămate Lungu Boris, martorilor Platonov Liudmila și Prodan Natalia, limitându-se numai la transcrierea formală a acestora.

Prodan Fiodor a fost pus sub învinuire, pentru pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul victime. Iar în instanța de fond, cât și în cea de apel, a fost invocată legătura de cauzalitate între acțiunile pietonului Lungu Petru și consecințele survenite (decesul), însă ambele instanțe, au ezitat să se expună pe marginea acestui argument, ultimul rămânând neapreciat de către instanțe.

Deși, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel apărarea a răsturnat toate capetele (încălcarile RCR) inserate în rechizitoriu, ambele instanțe, fără a intra în esența celor invocate, au examinat formal, trecând superficial peste acest aspect.

Ca și în cazul primei examinări în ordin de apel, instanța de apel s-a limitat numai la transcrierea conținutului sentinței primei instanțe, care la rândul său a transcris conținutul rechizitoriului, fără a motiva coroborarea constatărilor cu circumstanțele de fapt ale cauzei. O asemenea abordare, denotă nemotivarea soluției și nesoluționarea fondului cauzei, ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a servit temei, pentru anularea de către Colegiul Penal a Curții Supreme de Justiție, a deciziei Curții de apel Chișinău din 29.09.2021.

Instanța de apel la soluționarea cauzei a reținut precum că " Prodan Fiodor având în sine încredere, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce iar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului" și prin aceste acțiuni/inacțiuni chipurile a comis încălcarea prevederilor pct. 10 subcapt. 1 lit. b , pct. 45 subcpt. (1) pct. 45 subcpt (2), art. 47 subcpt (1) lit. a Regulamentului Circulației Rutiere. Pe lângă faptul că conținutul acestor norme, nu se regăsește în acțiunile "constatate" de instanța de apel, ultima nici n-a motivat impactul acestor norme, asupra circumstanțelor de fapt pe care le-a „constatat”, limitându-se numai la transcrierea conținutului inserat în rechizitoriu. Mai mult ca atât, în instanța de apel nu a motivat prin ce s-a manifestat această încredere exagerată în sine, care a fost impactul lățimii carosabilului și gabaritele unității de transport, nivelul de organizare a traficului etc. (circumstanțe la care face referire) asupra producerii impactului.

Lecturând textul deciziei recurate, constată că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat coroborarea acuzațiilor înaintate cu circumstanțele de fapt și de drept a cauzei, limitându-se numai la o

transcriere formală a conținutului acuzațiilor din rechizitoriu, care de altfel a fost argumentat criticată de apărare.

Cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a componenței de infracțiune, face trimitere la limitele examinării cauzei, inserate în prevederile art. 325 alin. (1) CPP, care sunt acuzațiile din rechizitoriul.

Potrivit rechizitoriului, lui Prodan Fiodor i-au fost imputate următoarele încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere (RCR): pct. 10 subpunctul 1) litera b); pct. 45 al. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere; pct. 45 al. 2); pct. 47 al. 2 lit. a); pct. 122 subpunctul 3) lit. b), iar instanțele fără a supune unei aprecieri și fără careva motiv rețin la soluționarea cauzei, precum că locul impactului se afla în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.63 "intrare în localitate" și 1.20 "Trecerea pentru pietoni".

Cu referire la primul indicator, menționează că inculpatul Prodan Fiodor, a ținut cont de faptul că se deplasează în localitate și a întreprins măsurile de rigoare pentru asigurarea securității circulației reducând viteza la limita admisibilă, impusă de Regulamentul Circulației Rutiere, iar acuzarea de stat nu a specificat, ce acțiuni suplimentare urma să întreprindă inculpatul și de care norme sunt prevăzute în partea ce ține de indicatorul rutier 1.20, alegațiile acuzatorului nu corespund adevărului, or locul impactului nu se află în zona de acțiune a acestuia, trecerea pentru pietoni fiind amplasată cu circa 100 m. până la locul impactului, fapt invocat de către apărare.

Necătînd la aceasta ambele instanțe, au preluat poziția absolut neîntemeiată a acuzatorului, fără a se expune pe marginea argumentelor apărării, deși ultimele denotă lipsa laturii obiective ale infracțiunii imputate lui Prodan Fiodor.

Prin urmare, apreciind la o justă valoare cumulul probatoriului, instanța urma să pronunțe o sentință de achitare.

9. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din sumarul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal constată că atât procurorul cât și avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, indică în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, suplimentar avocatul Luca Alexandru, indică în calitate de temei de drept pentru casarea deciziei instanței de apel, pct. 8) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *fapta nu întrunește elementele infracțiunii*, iar procurorul face referire la pct. 10) al art. 427 Cod de procedură penală, pentru că potrivit acestuia în privința inculpatului *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând criticele expuse de recurenți, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt neîntemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel a examinat-o sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii clare în raport cu circumstanțele de fapt stabilite la caz.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază”*, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția, prin care s-a dispus casarea parțială a sentinței Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 20 ianuarie 2020, în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Prodan Fiodor, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal și condamnat la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, concluzie la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură

penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de recurenți în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Verificând materialele dosarului în raport cu alegația că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de apelanți expunându-se detaliat asupra criticilor inovate, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului, termenul și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

În textul recursului ordinar, se invocă *admiterea erorii de fapt care potrivit recurenților a afectat soluția instanței de apel*, în sensul dat Colegiul penal reiterează că în conformitate cu pct.11/1 art. 6 din Codul de procedură penală, *eroare gravă de fapt*, reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Tot aici, instanța de recurs ordinar constată că deși, avocatul și procurorul au semnalat temeiul dat de casare, nu a concretizat care este eroarea admisă de instanța de apel, prin ce se confirmă aceasta, mai mult nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

Cu referire la criticile invocate de apărare sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *fapta nu întrunește elementele infracțiunii*, Colegiul penal reiterează că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În sensul celor indicate, Colegiul penal reține că potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a condamnat pe Prodan Fiodor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu

aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate, a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a faptei prejudiciabile săvârșită de Prodan Fiodor, ce cade sub incidența componentei de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, acesta fiind dovedită prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, în același timp dispunând casarea parțială a sentinței Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 20.01.2020, în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului Prodan Fiodor, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal și condamnat la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

În acest context, Colegiul relevă că din conținutul deciziei atacate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, astfel că partea descriptivă cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele avansate de apelanți și temeiurile care au dus la remiterea anterioară a cauzei la rejudecare.

Totodată, Colegiul penal atestă, că instanța de apel rejudecând cauza, potrivit prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a conformat indicațiilor instanței de recurs, a înlăturat omisiunile anterioare și s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile puse pe rol.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră că nu pot fi reținute argumentele apărării, dat fiind că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a verificat sentința instanței de fond sub aspectul întrunirii elementelor infracțiunii, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire proceselor-verbale și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Prodan Fiodor, cu respectarea nemijlocită a prevederilor art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatului Prodan Fiodor în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu). La caz, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe și instanței de apel.

În sensul celor indicate mai sus, instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului Prodan Fiodor, a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei penale, cercetate și examinate complet și obiectiv de instanța de apel, analiză expusă în pct. 7.1. al prezentei decizii, care în totalitatea lor resping argumentele precum că vinovăția inculpatului Prodan Fiodor în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Mai mult ca atât instanța de recurs ține să reamintească că aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual al probelor, sau neluarea în considerare a acestora. La caz, Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă. Astfel, este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia.

Cu referire la argumentul avocatului precum că probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și că instanța de apel confirmând vinovăția inculpatului a făcut referire la declarațiile succesului părții vătămate și a unor martori care de fapt dezvinovățesc inculpatul, Colegiul penal notează că sub aspectul situației date instanța de apel s-a expus detaliat or, declarațiile ultimilor au fost analizate în cumul cu alte probe, inclusiv în coroborare cu declarațiile inculpatului Prodan Fiodor, fiind cercetate și analizate minuțios constatându-se temeinicia învinuirilor aduse.

Versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza condamnării inculpatului, nu poate constitui temei de admitere a recursului, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond. Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii încriminate.

Mai mult, temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței.

Privitor la alegațiile procurorului precum că în privința inculpatului *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicitând excluderea aplicării cu prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal statuează că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, Cod penal în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, de poziția succesoriului părții vătămate, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Implicit, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului Prodan Fiodor, instanța de apel a pus accentul că la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 76 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că acțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave (din imprudență), de persoana inculpatului, care se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, are la întreținere doi copii minori, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, deși nu a recunoscut vina a suportat toate cheltuielile referitor la tratamentul lui Lungu Petru și pentru serviciile funerare și de comportamentul pietonului decedat, care la momentul producerii accidentului rutier era în stare de ebrietate alcoolică avansată și anume în rezultatul stabilirea alcoolemiei, în sânge s-a depistat alcool - 2,20 g/l, conform buletinului de analiza (f.d. 62-66) cât și faptul traversării carosabilului neregulamentar.

Astfel că instanța de apel a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate, inclusiv ținând cont de circumstanțele indicate mai sus, este echitabilă la caz și va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

inculpatului cât și a altor persoane, circumstanțe care permit aplicarea art. 90 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, sub formă de închisoare cu executare reală, în privința inculpatului nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de prevederile art. 75 și 90 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor și condițiile de aplicare a institutului suspendării condiționate, limitele în raport de circumstanțe agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

La caz, solicitarea casării deciziei presupune încălcarea prevederilor legale la aplicarea pedepsei și la stabilirea limitelor acesteia, însă procurorul pe calea recursului ordinar, solicită de fapt reaprecierea circumstanțelor expuse în decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci excluderea aplicării suspendării condiționate a executării închisorii în privința inculpatului. Din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dat răspuns argumentelor privind individualizarea pedepsei, iar decizia cuprinde și temeiurile de aplicare față de inculpat a prevederilor din art. 90 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal reține că în speță criticile formulate de procuror și avocat au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 7.1, iar argumentele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

11. În temeiul celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele enunțate mai sus, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel

este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 20 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Prodan Fiodor xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **16 martie 2023**.

Președinte

Catan Liliana

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion